

at den danske Stat ikke har Raad til at starte Anlæg, som fremhjelpe dets Handel og Industri. Derfor kunne vi ikke stemme for det foreliggende Forslag, som jeg nu hører ikke engang skal i Udvalg. Og der vil jeg gerne overfor den sidste ærede Taler sige, at hvis han agter til anden Behandling at stille Ændringsforslag i den Retning, han antydede, om Reservefonden og Kurserne, vil jeg gerne være Medfor- slagsstiller til et Ændringsforslag af den Art.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg vil kun takke de 3 ærede Medlemmer der først talte, for deres varme Tilslutning til Forslaget.

Til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) vil jeg bemærke, at Frygten for Udvanding af Aktierne formentlig ikke er meget begrundet, idet en saadan Ud- vanding vil give sig Udtryk i en stærk Synken af Kurserne, og derved vilde i Virkeligheden være opvejet den Fordel, man med Hensyn til Udløsningen skulde have af en stærk Forøgelse. I øvrigt er det min Mening, at da Finansministeriet skal give sit Samtykke til Konsortiets Overgang til et Aktieselskab, vil det ogsaa være rimeligt, at Finansministeriet som medbestemmende Moment ved at give dette Samtykke tager Hensyn til, at Aktiesel- skabets Statutter blive affattede paa en til- strækkelig betryggende Maade.

Overfor det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) vil jeg udtale, at det ærede Medlem har jo ikke Ret i, at det, fordi det muligt og, jeg vil sige, forhaa- bentlig bliver en god Forretning for Kon- cessionssøgerne at drive dette Anlæg, ogsaa vilde blive en god Forretning for Staten, det er aldeles ikke sikkert. Naar jeg mener, at dette Foretagende ogsaa forret- ningsmæssigt vil kunne fyldestgøre de For- ventninger, hvormed det imødeses, er det hovedsagelig under Hensyn til, at de Mænd og de Selskaber, der tage det i deres Haand, ere store søfartsdrivende og delvis handelsdrivende. Jeg tror, at det mere bliver de indirekte Fordele — der for saadanne kunne flyde af, at der skabes et saadant Han- dels- og Søfartscentrum, som der her er Tale om —, som ville komme til at veje, end den egentlige Gevinst ved selve Havne- anlæget. Den Gevinst, som et andet Havneanlæg, der dog maa siges at have haft betydeligt sikrere Chancer, nemlig det københavnske Frihavnsanlæg, har kastet af sig, har jo ikke været saa særdeles stor. Jeg tror, at der for driftige Handels- og Søfartsselskaber altid vil kunne fremkomme

en økonomisk Fordel ved det her fore- liggende Anlæg, men jeg er ingenlunde vis paa, at en lignende økonomisk For- del vil kunne indvindes for Staten, hvis den foretog Anlægget og bortforpagtede Drif- ten til andre. — Jeg vil endnu blot til- føje, at det Mod, som det ærede Med- lem omtalte, der skulde til for at lade Sta- ten gribe denne Chance, det Mod vilde jeg ikke skatte saa særdeles højt. Det, der for mig har maattet være afgørende, er dette: Kan Foretagendet, udført og ledet af private, i det væsentlige bringe St. Thomas og Moderlandet de samme For- dele, som hvis det blev udført og ledet af Staten? Og jeg har maattet besvare dette Spørgsmaal med Ja. — Det andet Spørgs- maal er dette: Vil Foretagendet sandsyn- ligvis trives bedst i Statens eller i privates Hænder? Jeg har maattet besvare dette Spørgsmaal derhen: Bedst i privates. Thi det viser Erfaringen gennemgaaende i den Art Spørgsmaal. — Endelig har jeg maattet stille mig dette Spørgsmaal: Er det til- ladeligt at kaste sig ind i dette Fore- tagende, som trods alle de gode Forhaab- ninger, med hvilke det imødeses, dog rummer en betydelig Risiko, naar den Kapital, der skal indskydes deri, maa blive laant Kapital? Dette Spørgsmaal har jeg maattet besvare med Nej.

Sonne: Den højtærede Finansminister udtalte, at der neppe var nogen Fare for den af mig omtalte Udvanding af Aktierne, eftersom Kursen paa Aktierne saa vilde synke. Men maa jeg der bemærke, at det er netop Tilføjelsen i det paagældende Stykke om, at Aktionærerne i intet Til- fælde „kunne gøre Paastand paa Indlø- ning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr.“, som medfører en Fare for den Udvanding, der sænker Kursnote- ringen ned til at stemme med disse 125 Kr. eller lidt derunder. Det er det, jeg har ment, og jeg mener vedblivende, at der er en saadan Fare. Man kan ganske vist sige, at alt dette er Fremtidsmusik, det ligger 60 Aar ud i Fremtiden, og den Tid den Sorg. Men Rigsdagen er jo dog medansvarlig for, at Koncessionen bliver affattet saa omsigtsfuldt og saa fremsynet som muligt. Det var ud fra den Betragt- ning, at jeg pegede paa Ønskeligheden af en Ændring paa dette Punkt, men jeg føjede udtrykkelig til, at det Parti, jeg tilhører, stiller ikke Vedtagelsen af en saadan Ændring som Vilkaar for vor Til- slutning til Lovforslaget. Jeg pegede yder- ligere paa, at jeg vilde anse det for meget